

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 330/2025
13.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Стевановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Стевановића–адвоката Милана Андоновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.4/24 од 04.04.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/24 од 18.12.2024.године, у седници већа одржаној дана 13.03.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Стевановића–адвоката Милана Андоновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.4/24 од 04.04.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/24 од 18.12.2024.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.4/24 од 04.04.2024. године окривљени Дејан Стевановић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је, на основу члана 63. КЗ, урачунато време које је провео у притвору почев од 17.10.2023.године па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета кривичног дела и то опојне дроге наведене у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица број 61084/23 од 17.10.2023.године. На основу члана 262. и 264. ЗКП окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и то ВЈТ у Сремској Митровици износ од 3.000,00 динара и да Вишем суду у Сремској Митровици на име паушала плати износ од 15.000,00 динара, а све у року од тридесет дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/24 од 18.12.2024.године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и преиначена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.4/24 од 04.04.2024. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Дејана Стевановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од четири године у коју му се на основу члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 17.10.2023. године када је лишен слободе, па надаље, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Дејана Стевановића–адвокат Милан Андоновић, формално означавајући повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Дејана Стевановића, адвокат Милан Андоновић у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови погрешно применили закон када су радње окривљеног квалификовали као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, и да су у радњама окривљеног остварени елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, односно да се из изреке пресуде може утврдити само чињеница држања опојне дроге у великој количини, али не и намера даље продаје, јер нису наведене радње и околности које би указивале на ту намеру. На овај начин бранилац суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ је прописано да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Одредбом члана 246а став 2. КЗ је прописано да ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до десет година.

Изреком пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.4/24 од 04.04.2024.године окривљени Дејан Стевановић је оглашен кривим да је дана

17.10.2023.године у Старој Пазови, у помоћним просторијама своје куће која се налази у улици ... број .., неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци (Сл.Гласник РС број 40/23 од 17.05.2023.године) проглашена за опојну дрогу амфетамин, укупне нето масе 4.751,21 грама, распоређеног у пет дуплих армираних кеса сакривених у ручном пластичном фрижидеру, коју опојну дрогу је неовлашћено набавио, а из објективних околности, односно врсте, количине и начина паковања произилази да је наведена опојна дрога била намењена даљој продаји, при чему је био свестан свог дела чије је извршење хтео, свестан да је његово дело забрањено и био способан да схвати значај истог и да управља својим поступцима, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин, у стању урачунљивости, при чему је био свестан свог дела и забрањености истог и хтео његово извршење, неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то амфетамин, укупне нето масе 4.751,21 грама, па су по оцени Врховног суда, у изреци пресуде наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Стога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радњи извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, већ да су у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић